

Joh 20, 15 – pasen 2021 / serie op de man af

Opw 464 + aansteken paaskaars; votum/groet; WK 172; gebed; filmpje Pasen <https://www.youtube.com/watch?v=oQko2rWVNkM>; WK 167 (Gez 95); preek; Opw 832; ha
icm Jesus loves me; gebed; filmpje gemeente; GK 209; zegen; collecte met Opw 354

Bergschenhoek 4.4.2021

De lach door je tranen heen **dia**

Hoi jongens en meisjes, ik begin even bij jullie. Misschien heeft een van jullie thuis een huisdier. Een lief, schattig hamstertje bijvoorbeeld. Je bent er echt dol op. Maar op een dag ben je je hamstertje kwijt. Hij zit niet meer in zijn hok. Het deurtje staat open. Je gaat zoeken natuurlijk. Maar nergens vind je je hamster. Je wordt banger en bezorgder. Wat is er gebeurd? Ben ik mijn hamster voor altijd kwijt? Stel je voor als ie naar buiten is gegaan en daar door een hond of zo is gepakt? Huilend dwaal je door het huis. Je ouders proberen je te troosten, maar je bent ontroostbaar. Je kunt niet stoppen met huilen. Maar dan! Geritsel ergens in een hoek. Een eigenwijs koppie steekt om de hoek. Je hamster! Je huilt en je lacht tegelijk. Zo blij als je ineens bent. Je lacht door je tranen heen.

Ja, zo heet dat. Door je tranen heen weer lachen. Maria uit Magdala maakte dat ook mee, vertelt het Bijbelverhaal. Toen bij het graf. Zij was Jezus kwijt. Ze liep ontroostbaar te huilen. Jezus was niet meer in zijn graf. Waar is Hij? En toen was daar opeens die man die haar aansprak. Maria! Maria zag het opeens: het is Jezus! En zij lachte door haar tranen heen. Zo blij als ze was. Lieve mensen, jong en oud, dat is Pasen: de lach door je tranen heen. Aan de hand van het verhaal van Maria wil ik jullie hierover vertellen!

Maria's tranen zijn onze tranen **dia**

De tranen van Maria raken mij. Ik zie haar daar zo lopen door die tuin bij Jezus' graf. Helemaal de weg kwijt. Ontroostbaar in haar verdriet. Ik kan me er alles bij voorstellen. Jezus was alles voor haar. Jezus had haar opgeveegd uit een uitzichtloos en duister bestaan: zeven geesten had hij bij haar weggejaagd. Een nieuw leven en een nieuw bestaan ontving Maria zo uit zijn hand. Dus, bij Jezus wilde ze zijn en blijven voor altijd.

Maar nu is Hij weg en verdwenen. Ze heeft Hem zien sterven. Alles wat ze nu nog kan is rouwen om Jezus. Huilen en het verdriet voelen. Maar zelfs dat is haar niet gegund.

Want het graf staat open. Vreemde kerels zijn erbij. Maar Jezus is er niet. Ze kan niet eens meer even rustig bij Jezus' graf zitten, hem de laatste eer bewijzen, afscheid nemen. Ontroostbaar is ze. Huilend loopt ze in de tuin. Ze weet niet waar ze het zoeken moet.

Ik zie in Maria iets van ons mensen samen. Een soort symbool voor hoe wij mensen huilend en verloren rond kunnen lopen in de tuin van de wereld. Overweldigd door het leed dat er is. Bij jezelf of anderen. Vervuld van wanhoop. Onder de indruk van de beestachtigheid van mensen, de hopeloosheid van onze wereld. Lieve mensen, wat een chaos en een troep. Raakt jou dat nooit? Mij wel. Ik ben niet zo goed in huilen. Maar die machteloosheid en wanhoop kan ik soms wel voelen. Wat een rot-wereld is het toch!

Het huilen staat je soms nader dan het lachen. Zo kunnen ook wij rondlopen. Verloren en ontroostbaar. Er is zoveel mis in onze wereld. Er gaat zoveel kapot in onze levens. De pijn is soms zo ondraaglijk en het verdriet zonder bodem. Waar is Jezus? Waar vind ik hoop? Wie houdt mij vast? En is er een way-out? Snappen jullie wat ik bedoel? Ik zie Maria huilen. En wat ik erbij denk is: Maria's tranen zijn onze tranen...

In onze tranen komt Jezus naar je toe **d**ia

En dan is daar die man die haar aanspreekt. Iemand anders dan die twee die bij het graf zaten. Wie zou het zijn? Maria herkent de man niet eens. Het is Jezus, maar ze denkt dat het de tuinman is, vertelt Johannes. Zo verblind door haar tranen. Dat het Jezus zou kunnen zijn die hier en nu contact met je zoekt, je aanspreekt – het wil er niet in. Hoe vaak gaat het zo, nog steeds?

Waarom huil je, vraagt Jezus. Ook hij, net als de twee engelen bij het graf. Hij ziet Maria's tranen en reageert erop. Mij ontroert het. Hier is Jezus, de opgestane Heer. Heeft Hij niet grotere en belangrijker dingen te doen dan aandacht hebben voor Maria en haar tranen? Nee dus. Maria's tranen raken Jezus. Hij loopt er niet aan voorbij. Negeert ze niet. In onze tranen komt Jezus naar ons toe. Onze tranen trekken Hem. Hij wil er iets mee.

Waarom huil je, zegt Jezus. Het klinkt haast een beetje verwijtend, vind je niet? Huilen hoeft toch niet, Maria. Kom, waarom zou je huilen op deze dag? Zou dat het zijn, wat Jezus hier doet? Maria's tranen weg wuiven. Ontkennen. Zoals wij soms met huilen kunnen omgaan. Niet huilen. Want huilen is zwak en niet stoer. Zou Jezus dat bedoelen? Nou, reken maar van niet. Juist niet. Zeg het Mij maar: waarom huil je? Zo

moet je het opvatten. Ik wil het weten. Gooi het er maar uit. Laat me delen in je verdriet. Wie zou niet huilen in deze wereld? Jezus weet dat.

En Maria? Ze doet het. Ze uit haar verdriet. Help me, alstublieft! Ik weet niet waar ik Jezus kan vinden! Onze tranen, onze pijn. We zijn Jezus kwijt. Waar is Hij? Ik weet niet waar ik Hem moet zoeken. Ik weet niet waar ik het moet zoeken. Jezus heeft er aandacht voor. Hij walst er niet overheen. Hoe kostbaar is dat. Pasen is niet het feest waarop tranen en verdriet er niet meer mogen zijn, of er niet toe doen. Juist wel. Jouw verdriet wordt gezien. Jouw tranen doen ertoe, laat Jezus voelen. Waarom huil je?

Waarom huil je? **dia**

Maar, zoals zo vaak, Jezus zegt zoveel met die vragen die Hij stelt. Dit is ook weer zo'n vraag met heel veel in zich. Ik hoor Jezus' erkenning van onze tranen en wanhoop. Maar tegelijk hoor ik ook, hoe Jezus Maria en ons erbij subtiel en liefdevol wegtrekt uit de werkelijkheid van alleen-maar-dood, alleen-maar-ellende en verdriet... Waarom huil je, Maria? De dood zal het niet winnen. Deze wereld is niet reddeloos verloren. Jij wordt niet aan jezelf overgelaten. Ik ben er en Ik leef.

Maria, zegt Jezus. En dat doet het hem. Die stem kent ze. Dit kan er maar Eén zijn! Het is Jezus. Ze draait zich om en loopt zo de armen van Jezus in. Maria lacht door haar tranen heen. Waarom huil je? Ja, huilen mag. Maar er is meer. Jezus leeft. Hij is niet dood, weg, verdwenen. Maar levend en wel. Kijk, hier is Hij en noemt je bij je naam. De dood heeft niet het laatste woord. Jouw leven hoeft niet verloren te gaan in wanhoop en uitzichtloosheid. Jezus is er ook. Met zijn leven en kracht. En Hij zoekt je op. Vat nieuwe moed. Hoe de omstandigheden ook zijn, Ik sta er boven, zegt Hij. Ik hou je vast, bij Mij ben je veilig.

Lieve mensen, dat is wat Pasen mij te zeggen heeft. Wat is er veel om te huilen in de wereld, in onze gekneusde mensenlevens! De dood houdt keihard huis, levens worden afgebroken en vernield. Gewoon om te janken! Maar toch is er meer. Ik mag door mijn tranen heen lachen. De bevrijding voelen dat we niet verloren gaan in de nacht met zijn allen. Omdat Jezus leeft. Omdat God mij en deze hele wereld niet in ons sop laat gaar koken. Het leven wint. God wint. Jezus brengt hoop. Dwars tegen alle dood, afbraak en vernieling in. Waarom huil je? Ja, die vraag wil ik stellen aan mezelf. Jullie voorhouden. Waarom huil je? Huilen mag hoor. Maar Jezus leeft. Ontvang ook de hoop die Hij brengt. Voel de vreugde in zijn naam. En lach, ja lach maar, al is het door je tranen heen.

Jezus trekt je mee **dia**

Hoe komen we uit de crisis? Die vraag houdt ons allemaal behoorlijk bezig in deze tijd. Wanneer is het voorbij, die corona? Gaat het ooit voorbij? Komen we eruit? En hoe dan precies? We zoeken een exit-strategie. Maar dat is nog niet zo eenvoudig, zo blijkt.

Vandaag presenteer ik jullie Gods exit-strategie voor een wereld in crisis. Een crisis, dieper dan corona, ook al is die al diep genoeg. De verlamme en allesverwoestende crisis van ons en de hele wereld samen, de crisis van zonde en van dood. Een wurggreep waaruit wij niet kunnen ontsnappen. Maar God geeft de way out. Hier en nu. In de persoon van Hem daar, in die tuin, levend en wel, de Zoon van God en de Redder van mensen. Het begin is er. De eerste stap op weg naar het einde van de tunnel. Een klein streepje licht nog maar, maar onmiskenbaar. Jezus is de naam. Hij is Gods exit-strategie uit onze wereld in crisis.

En weet je, daarbij heeft God jou op het oog. Maria wil Jezus vasthouden. Geef haar eens ongelijk. Jezus vasthouden om Hem nooit meer los te laten. Maar Jezus zegt: *Hou me niet vast*. Hij weet iets beters namelijk. Ik ga naar God, zegt Hij. En vandaar ga ik jullie vasthouden. Dat is zoveel mooier en beter. Laat Mij jullie vasthouden. Dat is de way out. Jezus gaat ons met zich meebrengen. Door Hem vastgehouden worden we gered. Door de crisis heen getrokken. Door die lange, donkere tunnel heen om uiteindelijk het licht te bereiken. De vraag is niet meer of het ooit zal gebeuren, maar alleen maar wanneer...

En zo klinkt, koninklijk, liefdevol, bevrijdend die vraag van Jezus, waarin Hij al zijn liefde samenbalt en jouw en mijn hart vult met onverwoestbare hoop. *Waarom huil je?* Huilen mag. Kom maar met je tranen. En hou vanaf nu niet Mij vast, maar laat Mij jou vasthouden. Zo laat ik je vandaag toch lachen, lachen door je tranen heen. Omdat ik leef en je nooit meer ga loslaten!

Amen